

Nr. 8 (310)

VYTIS

(The Knight)

DARŽELYJ — C. E. Mullen

Courtesy of Chicago Art Institute

Balandžio-April 30 d., 1931

LIETUVOS VYČIŲ ORGANAS

Telephone Boulevard 7820

DR. M. T. STRIKOL

GYDYTOJAS ir CHIRURGAS

Perkėlė abu savo ofisu į naują vietą
po numeriu 4645 South Ashland Ave.,
Val.; nuo 2 iki 4 ir nuo 6 iki 8 vak.

Nedėliomis pagal sutartį

Namai: 6641 South Albany Avenue
Telephone Prospect 1930

Office Phone: Canal 0257

Residence: 6600 S. Artesian Avenue
Phone Prospect 6659

Dr. P. Z. Zalatoris

PHYSICIAN and SURGEON

1821 S. Halsted St., Chicago.

Garsinkitės

“VYTYJ”

Telephone Lafayette 5820

Dr. A. J. Paukštys

DENTISTAS—X-RAY
GAS GIVEN

4193 Archer Ave., Chicago.

Telephone Hemlock 0066

Dr. B. J. Rooth

X-RAY

LIETUVIS DENTISTAS

7054 South Western Avenue

Didelis Nupiginimas Ten ir Atgal Laivakorčių Trečiaja Klase į Lietuvą

Padrašinimui ankstyvam pavasariniam keliavimui į Lietuvą, švedų Amerikos Linija nutarė duoti geroką papiginimą del TEN ir ATGAL LAIVAKORČIŲ TREČIAJA KLAISE į Lietuvą. Keliavimui iš New Yorko laike KOVO ir BALANDŽIO mėnesiuose. Nauja kaina yra:

\$150

UŽ TEN IR ATGAL TRAČIAJA KLAISE
Iš Amerikos į Lietuvą ir atgal į Ameriką

Ant sekančių išplaukimų iš New Yorko:

M. S. “GRIPSHOLM” Balandžio 30 d.

Taipgi išplaukimams iš New Yorko tarpe RUGPIŪČIO 1
IR SPALIŲ 15 DIENŲ

IŠ LIETUVOS GALIMA SUGRĮŽTI BILE KADA LAIKE DVIEJŲ METŲ

Šioji žema kaina NEPRISKAITOMA išplaukimams iš New Yorko gegužės, birželio ir liepos mėnesiuose, tada bus galioje mūsų reguliaros kainos.

Naudokis proga šio didelio laivakorčių papiginimo, pasirenkant vieną iš virš minėtų išplaukimų į Lietuvą. Platesnias informacijas gausite iš arčiausio laivakorčių agento arba

SWEDISH AMERICAN LINE

181 NO. MICHIGAN AVENUE,

21 STATE STREET,

10 STATE STREET, (Kampas Washington St.)

CHICAGO, ILL.

NEW YORK CITY

BOSTON, MASS.

Informacijos ir kitos žinios teikiamos nemokamai.

Garsinkitės

“VYTYJ”

TEL. LAFAYETTE 6298

K of L PRESS

THOMAS SHAMIS, Manager

“PRINTING THE MODERN WAY”

4736 South Wood Street

Chicago

SIMPATIŠKAS, MANDAGUS,
GERESNIS IR PIGESNIS
UŽ KITŲ PATARNAVIMAS

EUDEIKIS PAGRABŲ VEDĖJAI

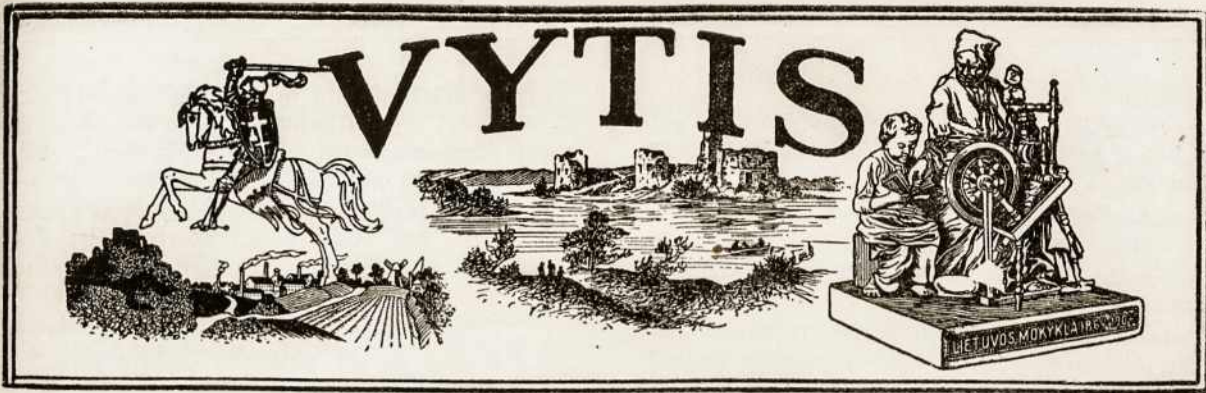
Didysis Ofisas:

4605-07 South Hermitage Avenue
Tel. Yards 1741 ir 1742

Skyrius: 4447 South Fairfield Avenue

Skyrius: 1410 South 49th Court, Cicero
Tel. Boulevard 3201

Skyrius: 3201 Auburn Avenue
Tel. Cicero 3794

Dvisavaitinis Iliustruotas Jaunimo Laikraštis

Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

METAI XIII

Balandžio-April 30 d., 1931

NR. 8 (310)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. D. at Chicago, Ill., Under Act of March 3, 1879, Accepted mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of Oct. 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

"V Y T I S" (The Knight)
Published Semi-Monthly by Knights of Lithuania (Lietuvos Vyčiai)
SUBSCRIPTION RATES:

Yearly \$3.50
6 Months 2.00
In foreign countries and Chicago yearly 4.00

ADVERTISING RATES ON APPLICATION.

Address all communications to:

"V Y T I S"
4736 SOUTH WOOD STREET, CHICAGO, ILL.
Telephone Lafayette 6298

"V Y T I S"
Jaunimo dvi-savaitinis laikraštis. Leidžia Lietuvos Vyčiai

PRENUMERATA:

Metams \$3.50
Pusmečiui 2.00
I Užsienį ir Chicagoj Metams 4.00
Pavieniais Numeriais 20

"V Y T I S"
4736 S. WOOD STREET CHICAGO, ILLINOIS
Telephone Lafayette 6298

TADUKAS

Medžių lapai lyg aprūdiję. Saulė nebe taip atkakliai veržėsi pro išretintą šakų audinį. Dangus pašūnėjęs debesys lyg šiurkščiai austo milo gabalai išmėtyti.

Vietomis laukuose ir pievose juodi rudens rankogaliai išsinėrė. Pailgai, nevienodo dydžio vandens klanai laukė paraitytomis kelnėmis kaimo vaikesgalių.

Laukuose — dygios ražienos.

Po ražienas karvės vaikščioja. Taip pat ir avys.

Bandą prižiūri Tadukas.

Taduko kelnės per Sekmines siūtos. Marškonės. Tamsiai mėlynos. Nublukusios. Iki kelių. Nukabinėtos margais lopais, lyg valščiaus sienos skelbimais. Švarkiuko istorija sudėtingesnė. Jis pasiūtas ir sijono, kuris atliko mirus Taduko senutei. Šonuose dvi didelės kišenės. Tačiau abi netikusios. Dešinioji senai nustojo visišką savo vertę, o kairioji nors ir užrišo Tadukas praplyšusį dugną su aparčiu, vis tiek naudos nedavė — pasidarė per maža, kad būtų galima ką įdėti. Vis tik Tadukas turi kišenę. Didelę, gerą kišenę. Praplėšė pamušalą — vietos atsirado kaip dvaro daržinė. Ir šiandieną susipylė čia kone puspūrį obuolių.

Ražienos baisiai dygios. Taduko visas dėmesys nukreiptas į tai, kaip tobuliau eiti ar bėgti, kad kojomis nebūtų taip dygu. Kai kojas deda stačiai — apačias be galo duria. Kai mėgina vilkti, šliaužti per ražienų šepetį — tarpupirščius kruvinai supiausto. Dar gerai, jei karvės nesitranko, vietoj ėda. Kaip yra, kai jos nestovi vietoj, sklaidosi. Tada Tadukui tenka bėgti ir nebėra laiko galvoti, kaip kojas dėti, baisu, kad karvės ar avys daržų nepasiektų.

— Bepigu vasarą, — galvojo Tadukas, — kojų niekas nebedo... Žolė minkšta... Karvės labiau vienos vietos laikosi... Šilta...

Atsisėdo ant ežios, ilgiau vasaros atsiminimais pažaišti, tačiau žaloji, ką su nulaužtu ragu, daržų link nukrypavo.

Tadukas pašoko, suspaudė rankoj botagą.

— Muiže, kur eini?! A!! — šaukė užkimusiu balsu. — Aš tau parodysiu biaurybę!

Muižė neklauso ir ramiai sau eina, ten kur žali, tirštai suaugę burokų lapai.

Tadukas rėkia, stabdo žalą, lekia tekinas, pamiršęs aštrias rugienas.

Staiga kojos apačion, lyg verdančio švino būtų kas nors įpylęs, toks skausmas. Tadukas suriko ir nepajuto, kaip susileido ant žemės. Pasilenkė prie kojos. Tarpupirštis buvo įlindęs storas kažkokios žolės stiebas. Tadukas ištraukė jį, numetė į šalį, pirštu užspaudė bėgantį kraują.

Metė akį, kur žalosios nueita. Krūptelėjo, pamirša skaudančią koją. Žaloji gal penki žingsniai nuo burokų daržo. Pašoko ir, sužeistą koją tik kulnų atsi-remdamas žemės, nulėkė sulaikyti žalosios.

Nesuspėjo. Kol atlėkė prie daržo žaloji keturius buroklus apgraužė. Tadukas prišoko ir dantis sukandęs pradėjo raižyti garankštėtu botagu purvais apdžiuvusius škarvės šonus.

Sušilo, sukaito, kol suvarinėjo krūvon išsisklaidžiusią bandą. Koją skausmas svilinte svilino. Mažiausias prisilietimas prie ražienos skausmą dar labiau didino.

Tadukas atsiminė turįs kišenėj baltą skuduruką, kurį rado prieš keturias dienas priemenėj, prie kopėčių numestą.

Apsirišo.

— Juk galėtų šeiminkas nagines duoti, — galvojo, — kad ir palaike kokias, kad tik nagines, kad tik kojų nebadytų.

Staiga. Taduko veidas virto labai rūpestingu. Jis atsiminė anuos keturius žalosios nugrauztus burokus.

— Kas bus? Juk šeiminkė pastebės... Karvės pėdas suras... — nusigando.

Tadukas suvarinėjo razienu vidurin bandą, pats vėl nulėkė prie daržo, kur švietė keturi žalosios apgraužti burokai. Tadukas neramiai apsidairė, išrovė nugrauztuosius burokus ir užsikišo už pamušalo.

Vėl apsiniau kė veidas. Aiškiai matėsi susidariusi spraga, rodė, kad darže kažkieno būta.

Susirūpino. Tačiau neilgam. Vėl apsidairė, atšargiai nubrido daržo vidurin. Iš čia išrovė keturius burokus. Grįžęs atgal susodino atneštuosius nugrauztųjų vieton. Rūpestingai užlygino savo ir žalosios pėdas.

Dabar nesimatė jokio ženklų.

— Neblogai sugalvočiau. Šeiminkė nebepastebės, — džiaugėsi bėgdamas.

Pamiršo ir dygias razienas, skaudančią koją.

Lūpos plačiai iškrypo.

* * *

Nuo išlenktos dangaus nugaros saulė nuslydo į Girkančių mišką. Rudens rūdzių pagrauzti medžių lapai niūkėsi. Pievose ir ganyklose gėso balsgani voratinkliai, tamsėjo besidraiką balti žolių pūkai.

Laukžemio kieme ant nudžiūvusio beržo sėdėjo keturios varnos.

Pro išlindusį iš stogo kamino galą rūko dūmai.

Laukų keliuku Tadukas ginė namo bandą. Švilpiniavo, kartas nuo karto pliauškydamas botagu. Ginti namo bandą — pats maloniausias Taduko visos dienos momentas.

Prie vartų pamatė šeiminkę. Tadukas eidamas pro daržą, pasižiūrėjo, kur žalosios būta ir patenkintas nusišypsojo — jokio ženklų. Jis linksmas. Žino, kad šeiminkė ši vakarą neturės už ką barti, o ką jau bekalbėti apie mušimą.

Tadukas drąsiai praginė šeiminkei pro šalį bandą, užkėlė vertus, suvarinėjo karves į laidarį.

Šeiminkė nuėjo prie šulinio vandens semti. Tadukui nieko nepasakė.

Viduj tarp pajudavusių sienų piaunasi su dūmais bulvienės garai. Viduryj stalo molinis bliūdas. Į bliūdą nardė septyni šaukštai.

Tadukas nusivilko švarkiuką ir pamažu dėjo jį ant nupiaustinėto lovos galo. Staiga jam išsoko akys — užgriebė už pamušalų užkištus burokus, kuriuos užmiršo sumesti patvorin į dilgynes.

— Kas bus, jeigu juos atras čia kas? — išsoko galvon mintis.

Tadukas atsargus. Jis greitai įtikino save, kad išsisuks ir čia. Tad greitai nusiramino, bijodamas, kad savo sumišimu neatkreiptų valgančiųjų dėmesio, ir ramiai priėjo prie stalo.

Platūs berno pečiai persikreipė įkypai, pilvotos akys atsisuko priešakin į Taduką.

— Mat ir toks kniselis esti nori, — pasikėlė storo lūpos ir vėl atgal nusileido.

— O kaip manė?! — atskirto Tadukas, ieškodamas patogesnės vietos prieiti prie bliūdo.

— Sprauskis čia, sutilpsim kaip nors, — pasiūlė vietą pusmergė.

— Žiūrėkit, kaip ta perekšlė saugo tą nusprogsį vištagalvį — vėl pasikėlė tos pačios berno lūpos ir parodė ilgesniam laikui stambius pageltusius dantis.

Pusmergė padavė Tadukui šaukštą ir sako.

— Neklausyk to durniaus. Juk visai apkvaišo narbagas nuo ano laiko, kada, išpertą kailį kasydamas, išvirto pro plačiai atidarytas Strindziutės kamaros duris.

Tadukas gardžiai nusijuokė. Jam pritarė kiti.

Bernas išsrėbė paskutinį šaukštą pametė jį ant stalo.

— Ką čia su tokiu smulkiu sviestu terliotis, geriau eisiu tabaklapių susipiaustyti, — keldamasis nimzgėjo.

Tadukas nužiūrėjo tolstančią berno nugarą, lengviau atsibuso ir, kad būtų patogiau valgyti, atleido kelnų juosmenį.

Pavalgęs atsirėmė sienos, atsiraugėjo keletą kartų ir nuėjo gulti.

Eidamas pro lovos galą, prisiminė gulinčius švarkiuke apgraužtus burokus.

— Et, lai guli sau. Juk niekas jų čia neras. Kam ateis galvon pačiupinėti tas švarkiukas. Rytoj išsivarysiu bandą, ten jau mokėsiu, kaip jais nusikratyti, — pagalvojo, ramindamasis.

Tadukas miega ant aukšto. Jo lova — palėpės kampe. Miega vienas. Iš pradžių, kol priprato, daug baimės buvo. Dabar nebepijoj. Tik negerai, kad šalta darėsi rudens laikui. Tačiau, gerai kailiniais apsikamšęs ir tos bėdos mažai tejausdavo.

Tadukas atsiklaupė prie lovos galo ir pradėjo šnabzdėti poterius. Šnabzdėjo gan stipriai, net švilpdamas pro kiaurą dantį, kurį sugadino per Devintines Žaideikių Jasiuko "ragatka".

Poterius pabaigęs, greitai išsinėrė iš viršutinių rūbų ir išsoko lovon. Lova šalta, pagavo drebuliai purtyti. Tadukas gerai apsikamšė, surietė kojas, užsiklojo galvą ir pradėjo smarkiai kvėpuoti.

— Kaip būtų gerą gulėti šitaip kokią savaitę. Dievuliau, kad taip nereikėtų keltis... Koks aš laimingas būčiau... — galvojo.

Greitai oras po kailiniais sušilo, — šaltis dingo. Pasidarė tvanku, Tadukas pamažu nutraukė nuo burnos tvartu dvokiančius kailinius.

— Jeigu kas duotų dabar, net pusę lito ir tai nesikelčiau, — galvojo, džiaugdamsi, kad lovoj šilta, gera, nereikia rūpintis karvėmis, badytis į raziemas kojas.

Staiga Tadukas užkando žadą. Jo ausis pasiekė einas iš priemonės šeiminkės balsas.

— Magdė, atsikelk ankščiau. Užminkyk duoną. Tik žiūrėk gerai ją užklostyk, kad rūgtų. Paimk mano kailinius, Taduko švarkiuką, dar ką. Rytoj matyt šalna bus, bandos iki pusryčių negalės ginti. Užminkyk pakelk Taduką aparčių vyti. Tiesa, paduok geriau lai mano nagines sulopo. Girdi, ką sakiau? Gal miegi?

— Aha! Gerai... gerai! — išlindo iš kameros miguistas balsas.

Taduką drebuliai nukrėtė. Ne šalčio, — baimės. Vadinas, rytoj Magdė tikrai atras už pamušalo burokus. O Magdė jo nekenčia — tikriausiai įskus šeiminkei.

— Bus blogai, — galvojo, — reikia kas daryti. Tačiau kuriuo būdu? Suko galvą varginosi.

Galų gale nusprendė: palaukti kol visi užmigs, tyliai įeiti grįčion, išimti burokus ir grįžus atgal paslėpti juos po čiužiniu.

Tadukas klausėsi, ilgai laukė, kol apačioj nebegirdėsis jokio braškėjimo. Žingsniai ir durų varstymai senai buvo nurimę. Tačiau Tadukas vis laukė, abejojo, ar visi miega.

Baugu.

Išlipo iš lovos ir, dar kartą gerai nusiklausęs, nusileido kopėčioms žemyn. Pirštų galais pasiekė grįčios duris.

Čia sunkiausias dalykas. Grįčioj miega bernas — gali viskas žūti.

— Gerai jeigu miega, nepabus ir nuo perkūno trenksmo, — galvojo Tadukas, — na, o jeigu dar nemiega?

Krūtinėj užlaužęs kvėpavimą, klausėsi.

Girdėtis knarkimas.

Tadukas atsiduso.

Atidarė duris. Kūnas pagaugais nuėjo. Paliko atdaras, kad grįžtant nereikėtų du kartus varstyti.

Išlanko vidun. Įrėmęs į miegančio berno lovą per pusę sprindžio iššokusias akis tyliai ėjo prie lovos galo.

Tadukas užkišo ranką už pamušalo, pradėjo traukti lauk burokus.

Netikėtai jo dėmesį pagavo berno lova. Ji buvo tuščia. Dar geriau išžiūrėjo — tuščia.

— Kur gi bernas? Juk ką tik girdėjau jį knarkiantį.

Vėl įtempė ausis. Ir dabar tas pats knarkimas, tik gerokai silpnesnis. Greitai suprato. Jis ėjo iš priešais esančios kameros, kur miegojo kita šeimynos dalis.

* * *

Staiga Tadukas krūptelėjo. Gretimajame kambarij — šeiminių seklyčioj išgirdo kažkokį šnabzdėjimą ir pastebėjo besiveržiantį pro rakto skylutę šviešos pluoštą.

— Nejaugi šeiminkai? Juk šeiminkas išvažiuo, o šeiminkė miegojo kitame gale.

Taduko kaktoj net šaltos rasos prasisunkė.

Iš pradžių norėjo bėgti. Žingeidumo jausmas priverė priėti prie durų ir pasiziūrėti pro rakto skylutę, kas ten dedasi.

Net susitraukė Tadukas iš nustebimo. Seklyčios viduryj klūpojo bernas. Jis atsargiai plėšė nuo geležimis kaustytos dėžės viršų. Dėžė — šeiminkų. Ją šie saugodavo, kaip savo akį.

— Bernas vagia! — greitai susirangė Taduko galvon mintis.

Tadukas sustingo. Mintys sunkiai viena antros kabinosi. Norėjo bėgti, tačiau bijojo pasijudinti.

Kai baimės bangos gerokai aprimo, Tadukas pradėjo galvoti, kas toliau daryti. Sukelti visą namą ir pranešti vagiantį berną. Už tai jis išgytų šeiminkų malonės, pragarsėtų visoj apielinkėj.

Vėl prilenkė galvą prie durų užrakto. Dėžės viršus buvo atplėštas. Bernas kimšo kišenėn pinigų, aukštinį laikrodį žiedus ir kitus brangius daiktus.

Tadukas apsvaigo, pamatęs tiek turto. Jis niekuomet nemanė, kad šiame name galėjo būti tokio didelio turto. Tiesa, jis žinojo, kad šeiminkas neseniai grįžęs amerikonas, tačiau to nesitikėjo.

Pinigai ir brangūs daiktai išpūtė Taduko akis ir plačiai atkėlė lūpas. Jis užmiršo atsipeikėti net tada, kai bernas atsikėlė ir tyliais žingsniais pašuko durų link, tų pačių durų, prie kurių stovėjo apsvaigęs Tadukas.

Ir tik tada pašoko riktėlėjęs, kai muskulinga berno ranka paspaudė durų rankeną.

Tadukas net susirietė ir suakmenėjo iš baimės, kai pamatė prieš pat akis tamsiomis raukšlėmis aptvinusį, neramų berno veidą.

Tadukas susitraukė kampan. Prisispaudė sienos. Įrėmė į berną maldaujantį žvilgsnį.

— Aš... aš... aš... — lūpos, tik tiek.

Viena berno ranka nutvėrė Taduką už krūtinės.

Taduko veidą išgastis mėlynai nudažė.

Kelioliką sekundų tyla. Kurti, nebیلė tyla.

Stambūs penki berno pirštai apsiraitė apie Taduko kaklą.

Pasigirdo duslus šnioktšimas.

Baimingos, plačiai išplėstos Taduko akys nebesusi-merkė. Jos taip ir paliko lyg išalę kūdros paviršiuį akmenys.

Kai stambi berno ranka paleido Taduko kaklą, nedidelis, ir išvargintas kūnas sudribo ant aslos.

Kiek toliau gulėjo išmesti keturi žoliosios apgraužti burokai.

Tadukas žiūrėjo į juos ramiu žvilgsniu.

Nebesvarbu, kad ryt juos šeiminkė atras.

Taduko niekas nebekels. Nei bandos ginti, nei aparčių vyti. Dygios raziėnos niekuomet nebedadys kojų.

Tadukas — naujų rytojų glėbyj.

Pergyventos dienos — rudens rūdžių pagrauzti medžių lapai.

— "Darbininkas"

KUOMET ASILŲ PRISTINGA...

Rusų imperatorius Nikolajaus I rūmuos, praėjusiam šimtmečij, didelė pagarba naudodavosi tuometinis Petrapilio katalikų arkivyskupas Golovinskis. Jam ne tik rūmų, bet ir imperatoriaus kabineto durys visuomet būdavo atviros. Caras, mat, vertindavo jį, kaip žmogų, su kuriuo galima pasikalbėti.

Vieną dieną, kuomet caras su savo dvariškiais vaikštinėjo po rūmų sodą, į vartus įvažiuo pulki karieta, ketvertu dar puikesnių juodžių įkinkyta. Tai buvo arkivyskupas Golovinskis. Vienas iš dvariškių, kunigaikštis Menšikovas, gana aštrus liežuviu, arkivyskupui besitartinant prie caro, kreipėsi į jį su keistu prašymu: leisti jam su arkivyskupu "pajuokauti". Caras gerai žinodamas, kad arkivyskupas ne iš tų, kurie tyli, savo dvariškį bandė atkalbėti, bet šis nenurimo tol, kol monarchas pagaliau sutiko.

Kuomet arkivyskupas priėjo ir pasisveikinęs pradėjo kalbėtis, Menšikovas, reikšmingai raitydamas ūsiuką arkivyskupui prikišo:

— Kiek mes žinom, Kristus, kurio mokslą Jūsų Ekscelencija skelbiate tikinčiųjų tarpe, niekuomet nesinaudodavo kitomis susisiekimu priemonėmis, kaip savo kojomis. Tik vieną kartą jis jojo asilu. Tuo tarpu Jūsų Ekscelencija juodžiams gali pavydėti mirtingasis asilas.

— Tiesą sakot — atkirto vyskupas. — Bet ką gi padarysi, kad Petrapily lengviau išgyti tokius juodžius, negu asilą. Atleiskit, Jūsų Didenybė, kreipdamasis į carą pridūrė Golovinskis, visi asilai, kurie dar yra Petrapily, mums neprieinami, nes susibūrė prie Jūsų rūmų.

Po tokio antausio kunigaikštis tegalėjo tik iki ausų užrausti, o caras gardžiai kvatojo.

Feljetonas.

“LIŪTAI IŠ CIRKO PABĖGO.”

Sostinēs gyventojams iš žvėrių pusės joks pavojus jau seniai nebegręsė. Net seni miesto valdybos metraščiai nebemini, kad paskutiniam šimtmetį sostinēs aplinkoj būtų bent barsukas pasirodęs, nekalbant apie vilkus, kurie po didžiųjų medžioklių uodegas pabrūkė išrūko į tolimų provincijų raistus. Net rodos visai neįtartinai kokiū nors grobuoniškumu žvėreliai liko iškimšti ir patalpinti zoologijos muziejuje, o paprasčiausiam briedžiui kažkurioj apylinkėj pasirodžius, išvengti visuomenės nerimo ir sujudimų vyrai susirinkę matikais užkapoja. Kiek žinoma, paskutinis iš žvėrių pasireiškęs pavojus buvo iš damų šuniukų pusės, kurie mėgsta pralsti ramiam piliečiui tarp kojų ir tas susipainiojęs retėželiu nei nepasijunta, kaip atsiduria čia pat viduryj šaligatvio iškastam griovy.

Ir gal būtų sostinė dar ilgai gyvenusi ramius laikus, jei vieną gražią dieną nebūtų iš kažin kur atsibaladojęs cirkas su akrobatais, klaunais ir drąsiruotais žvėrimis.

Tai buvo, be abejo labai žymus įvykis, nes operos solistų arijos uoliai jų beklausant ne vienam ausyse buvo tiesiog mazolius užtrynę, primabalerinos grakščiuosius gestus lengvai jau galėjo pakartot kiekviena kambarinė, matytos buvo jau visos superfilmos ir šedevrai, apkartę alus ir nubodę ilgi vakarai kavinėse. Visai todėl suprantama, kodėl nuo stoties cirko žvėrių narvus lydėjo nemažesnės minios, kaip kad Atlantą perskridusį Lindbergą, o net elegantiškos damos lipo ant tvoros pasižiūrėt, kur statomas cirko balaganas. Tuoj mieste pasklido įvairiausios kalbos. Vieni pasakojo, kad tarp kitų įdomybių cirkas atsivežęs bazilišką, kurį išstupėjęs velnias iš dvylikmečio gaidžio kiaušinio; kažkokios studentės paleido gandus, kad cirke esąs vienas taip puikiai dresiruotas šyvis, kuris net flirtuot sugebąs, o kelių šimtų metų senis krokodilas esąs linkęs koketuot.

Pats apsilankiau cirke ir atyžiai pažiūrėjau žvėris, bet neradau nei baziliško, nei skelbiamų šyvio ir krokodilo ypatybių nepastebėjau. Žinoma, iš to aš nedarau jokių išvadų — profanas esu ir flirte ir kokerijoj. Čia reik specialisto. Jų akis dažnai įžvelgia svarbių dalykų ir ten, kur eilinis pilietis nieko svarbaus nemato. Pavyzdžiui, viena menininkė tvirtina, kad mano prietelius Tilypas Skaba turi klasišką Rafaelio madonos nosį, tuo tarpu man rodos, kad ji tik žvakes gesinti tikty, o stiklus įstačius būtų tikras žiūronas.

Taigi nors visas miestas kaip bubnan mušė apie cirką ir jo prašmatnumus jokių komplikacijų ar pavojų nebuvo numatoma. O vis delto vieną vakarą kilo skandalas. Ir, rodos, visai iš nieko.

Eina sau žmonės po seanso iš cirko ir žinoma apie žvėris kalba. Ėjo ir Stepas Čempė. Staiga smarkiai praėjo pro jį pora pažįstamų. Tik rankom mesikuoja, veržias pro žmones ir kažin ką gyvai kalba.

Taip Stepas ir girdi:

— ... liūtai iš cirko pabėgo.

— Ar pagavo.

— Tik lauk! Ne taip greit.

Tiek teužgirdo, ir pažįstami dingio minioj.

Stepui lyg žarija būtų gerklėn įkritus. Taip ir nusirito per visą krūtinę kažin ką karšto.

— Nejaugi?! Blogai būtų.

Pasivysiu, mano sau, ir pasiteirausiu pas pažįstamus. Atsarga gėdos nedaro. Jis leidosi sparčiau. Bet pažįstami ištirpo minioj kaip kamparas. Nėr. Užtat Stepas užklupo Adomą Šeivą su žmona ir sūneliu namon beinančius.

— Kur, sako, Stepai, taip leki? Ar ne kiaušinius šuntant palikai?

— Ėė, brole, šalin baikos — sako, liūtai iš cirko pabėgo, — atrėžė Stepas ir kaip vėjas vertėsi per minią.

— Kas?! Liūtai? — pašoko Šeivienė rūpestingai dairydamosis Šeiva.

— Einam greičiau. Aš bijau, — šokosi pati. — O gal užekim geriau kur...

— Kvaile, — atrėžė Šeiva, — greičiau namo. Kaip pareisi kai pasirodys gatvėj liūtai.

Jie puolėsi veržtis per žmones. Parvertė kažin kokį individą, kitam alkūnė į pašone sudavė tokį niukšą, kad tam vos kvapo nepritrūko.

— Kur čia veržies, kaip aklas! — pradėjo kažin kas kolioti.

— Ko veržies, ko veržies! Liūtai gatvėj, o jami “ko veržies”! — šaukė karščiuodamasis Šeiva.

— Kas? Liūtai? — pašoko aplinkiniai.

— Žinoma, — atsakė dusdamas Šeiva, — iš cirko pabėgo.

Negalėdamas prasimušt per žmones, jis griebė vienon pažastėn žmoną, antron sūnų ir nurūko viduriu gatvės.

Akimirksny visoj gatvėj tik ir girdėjos:

— ...Liūtai...

— Pabėgo...

— Liūtai...

— Iš cirko.

Žmonės leidosi bėgti į visas puses, pradėjo grūstis. Kilo maišatis, riksmas ir vaikų raudojimas.

Bėga žmonių būriai į visas puses. Vienas būrys norėjo išsukt į šalutinę gatvę. Ir tikėsit — mato tikriausią liūtą stovint kertėje... Būrys metėsi atgal ir didesnė pusė per dešimt sekundų atsidūrė alejos liepose, o vargšas buldogas išsigandęs to triukšmo nuo kertės kuo ne kaukdamas puolė į kiemą, nes iš tikrųjų kertėje stovėjo paprasčiausias buldogas. Tik kai mirtis ponia, kas imsis tyrinėti ar tai liūtas, ar buldogas.

Sargybiniai iš gatvės tuoj apie šitą įvykį pranešė į nuovadas, o kažin kas iššaukė gaisrininkus. Gaisrininkų dalis išgirdusi apie liūtus griežtai atsisakė vykti.

— Ne dziunglių medžiotojai girdi, o gaisrininkai esame. Ne mūsų dalykas liūtai gaudyti.

Nežiūrint to, kelias minutes cirkas buvo apsuptas ginkluotų jėgų ir gaisrininkų. Bet koks buvo nustebimas, kai paaiškėjo, kad egzotiškieji žvėrių karaliai ramiausiai snaudė savo narvuose.

Tuo tarpu miesto gatvėse buvo panika. Vieni susigrūdo į krautuves, kiti krovė barikadas ir ginklavosi kuo nugriebdami. Nemaža sėdėjo liepose.

Kadangi panikai sustabdyti nebuvo rasta kitų priemonių, buvo paleisti gatvėmis šaukliai, kurie pagaliai mušdami blekinius kibirus garsiai užšaukė, kad jokio pavojaus nėra.

Kitą dieną Čempė susitikęs papasakojo savo pažįstamam, kad tas esąs kaltas už vakarykščių triukšmą. Tas tik akis pastatė.

— O ką, — sako Čempė, — ar nekalbėjai vakar eidamas gatve su Jonu, kad liūtai iš cirko pabėgo.

Pažįstamas ilgokai pagalvojęs atsiminė ir juokdamasis paplojo Čempę per petį.

— Taip, sako, kalbėjom. Matai anais metai Prancūzijoje kilus vienam mieste potvyniui iš cirko išsilaužė liūtai, išbėgo ir paskui sugauti jau ir nebeįvyko.

Taip, matot, Čempės karštas kraujas visai sosti nei buvo priviręs košės. Man nebeįvyko susipažinti

su smulkia apyskaita laike šio padarytų nuostolių. Bet teko girdėti esą jų nemaža. Keliuose restoranuose panikiai kilus kažin kas pripuolęs iš bufeto išgėrė alų ir nušlavė užkandžius. Be to, įvykę esą net skaudesnių dalykų. Kelios poros norėjo persiskirti del to vakaro įvykių, nes vyrai palikę žmonas ir sužieduotines be atdairios susikorę į balkonius ar liepas, jas apleido.

Ir tai atsitiko tik gandai pasklidus, o kas būtų buvę, kad liūtai tikrai būtų iš cirko išsilaužę?

Laimė, kad pas mus su plėšriaisiais žvėrimis kovojama ir panaikinama net ir buvę žvėrynai.

“R.” M. Sidabrėlis.

Liūnė Janušytė

JUMORISTAS

Jumoras tai baisiai didelė Dievo dovana. Kas pažįsta nors vieną humoristą, tas žino, kad malonesnio, simpatiškesnio žmogaus neverta nė ieškot, nes vistiek nerasi.

Jumoristas neriasi iš odos, kad tik pralinksmintų, prajuokintų savo artimuosius.

Vienas mūsų miestelio humoristas, del sveiko jumoros, nusilaužė koją. Čiuožinėjo, matot, šitas jaunikaitis ant ledo. — Štai, — pamanė humoristas, — kad padarysiu tokį zigzagą, tai visa publika plyš besijuokdama!...

Ir padarė. Tik taip kažkaip, nelaimingai pasisuko, kad koją nusilaužė. Iki šiol vis dar su ramsčiu vaikšto.

Jumoras taip pat yra labai sveikas dalykas ir virškinimui būtinai reikalingas.

Vienas mūsų pilietis jokių pietų negali suvalgyti be jumoros. Visuomet valgydamas pasideda šalia laikraščių su koku juokingo rašytojo kuriniu, arba juokingo dailininko paveiksliuką, — ir valgo. O pavalgęs truputį snūstelia ir viskas kuopukiausiai.

O štai jeigu tas pats pilietis ką nors liūdno skaito per pietus, tai paskui būtinai pusę dienos vaikšto šonus susiėmęs ir dejuoja.

O, didelė galybė jumoros!

Gaila, kad jo negalima vaistinėse lašais ir piliulėmis pardavinėti. Bematant pusę ligonių pasveiktų.

Ir vis delto, tur būt, nė vienas net garsiausių pasaulio humoristų neturi tokio pasisekimo, kaip mano kaimynas Trinkus.

Tai humoristas iš Dievo malonės, tai gamtos apvainikuotas žmogus!

Jis savo žavėtinais juokais priveda žmones iki ašarų! Iš tikrųjų. Čia aš tą sakau visai nereklamuodama jį, kaip kad reklamuoja kokias nelinksmas komedijas: “Juokai iki ašarų.” Ne. Bet tiesiog jo nepaprastas jumoros išspaudžia kitų ašaras.

O be to, šitas Trinkus savo jumoru nuvarė jau ačiū Dievui tris žmonas į kapus. Galit sau įsivaizduoti, kokia galybė — toks jumoros!

Pirmiausia buvo taip: ateina Trinkus pas vienus savo pažįstamus Pupas, bet jų neranda namie. Sako, jie išvažiavę ten ir ten. Aha. Trinkus, ilgai negalvodamas užaina į kažkokią krautuvę, užmoka 20 centų ir griebia telefono triubelę.

— Allo!

— Allo! — atsako jam iš triubelės.

— Ponas Pupa yra?

— Yra, — atsako jam iš ten pat.

— Gerai — sako Trinkus, — labai malonu. Prašau pakviesti jį prie telefono.

— Taip, — mąsto jis juokdamas, — padarysiu šposą! Ot bus juokų paskui! Pagąsdinsiu!...

—Allo! Klausau! — atsiliepia jau pats Pupa iš triubelės.

—Mielas Alojzai,— sako jam Trinka. —Man labai nemalonu.... Man labai liūdna... Bet aš tau turiu pranešti vieną nemalonų daiktą... Man tiesiog nesinorėtų...

—Sakyk greičiau — rėkia Pupa.

—Ach, kad žinotum, kaip man baisu šitaip tave gąsdinti... Tau ūpą gadinti... O gal verčiau nesakyt? Gal dar tęst ilgiau... atitolint tą momentą...

—Sakyk greičiau!... — maldauja Pupa. — Nekuok! Aš galiu prazilt belaukdamas kol pasakysi!...

—Mielas Alojzai, — vėl pradeda Trinkus, vos susilaikydamas nuo juoko. — Atsitiko maža nelaimė... Tik tu labai neišsigąsk... Nieko taip jau labai baisaus, bet truputį bus nesmagu iš pradžios... Ar tu dar gali klausyti?

—Galiu, — vaitoja Pupa.

—Taigi, mano mielas Alojzai, štai kas atsitiko... Šį rytą sudegė tavo namai... Tik tu labai neišsigąsk!

—Sudegė namai... — kartoja mirštamam balsu Pupa.

—Taip... Ir išgelbėt nieko nepavyko... — tęsia Trinkus. — O be to, tie pinigai, kuriuos tu laikei banke, seife, irgi sudegė... Tik tu baisiai neišsigąsk!

Ir juo jis prašo neišsigąsti, juo tas labiau gąsdinasi.

—O!... O!... — girdisi iš triubelės.

—Ir dabar mielas Alojzai, man labai sunku pasakyt... Bet tu pasiruošk išgirsti... Kartu su baldais sudegė tavo abu vaikai.

—O dabar — mano jis, — užteks! Įspūdis jau sudarytas, dabar reikia jau pranešti, kaip iš tiesų yra. Tai bus juoko! — džiaugiasi jis.

Bet iš antro triubelės galo niekas nebeatsiliepė, nors jis ir garsiai šaukė.

O vakare Trinkus pats, asmeniškai, matė, kaip greitosios pagelbos automobilis atvežė ligoninėn paralyžuotą Pupą.

—Kas jam, vargšui, atsitiko? — spėliojo Trinkus. — Tik ką buvo sveikas, gyvas žmogus, o dabar štai tokia nelaimė!... Oi, Oi!

Ir jis nutarė, kad reikia būtinai nueit į ligoninę ir aplankyti savo draugą. O drauge sužinot, kas tokio balsaus jį privertė susiparalyžuot.

Eina Trinkus gatve lignoninėn. Ir kadangi jis iš prigimties humoristas, tai jam kiekviename žingsny atrodo, tai kas nors juokingo ir pas jį tokia nuotaika, kad baisiai norisi kokį šposą padaryt.

Ir štai mato Trinkus, kad prieš jį eina panelė. Panelė, iš nugaros pažiūrėjus, atrodo taip sau. Paltas sulig paskutine mūsų miesčiuko mada, skrybėlė sulig gretimo miesčiuko modeliu, o batai kazokiški. Vienu žodžiu, — labai nieko sau panelė. Ir štai šita nieko sau panelė eina labai ramiai, į vitrinas žvalgosi, tai su praeivių kokių pasisveikina, tai pasiziūri į šunį, kurs pro šalį prabėga...

Ir štai čia vėl pabudo Trinkaus humoristiškas kraujas.

—Imsiu ir padarysiu juoką — sugalvojo jis.

—Prieina jis prie tos panelės, padaro išsigandusį veidą ir tyliai sako:

—Dovanokit, panele, man labai nemalonu... Bet aš turiu perspēt... Pas jus kažkas netvarkoj... Kažkas matali... Baltuoja kažkas...

Ir pasakodamas žiūri vis į tos panelės kojas, lyg ir iš tiesų, ten ką nors baisaus matytų.

Ta panelė iš pradžių pabalo, paskui pažaliavo, o paskui nusidazė visomis vaivorykštės spalvomis išsyk. Ji, nė žodžio netardama, norėjo sprukt į artimiausią kiemą pasitaisyti, bet jau buvo per vėlu. Ji vėl išbalo ir apalpo.

O po trijų mėnesių šita pati panelė mirė...

Tiesą sakant, ji mirė nuo plaučių uždegimo, bet tai Trinkaus humoristiškų laurų nemažina.

Dabar — toliau.

Pajuokavęs su ta panele ir atgaivinęs ją iš apalpimo, jis nužingsniavo toliau lignoninėn.

Prieš pat lignoninės duris jis sutiko vieną pažįstamą, kurio pavardė buvo Bričkus. O Trinkus esą užmiršęs ar jo nepažindamas, visą laiką vadina jį ponu Kriuokliu.

Įsikalba jiedu, šį tą. Visokias naujienas perkrato. Ir žinoma, kaip vyrai, tai tuoj prie nepadorių anekdotų prieina.

—Taip ir taip, — sako Trinkus, — Ot žinau vieną juokingą anekdotą! Oi! — ir beveik plyšta iš juoko.

—Pasakok ir man! — prašo Bričkus, arba, anot Trinkaus, ponas Kriuokla.

—Ir ypač, — kvatoja Trinkus, — kad tas anekdotas iš mūsų miesto gyvenimo! Gerai, — sako jis, — aš papasakosiu, bet su ta sąlyga, kad jūs ponas Kriuokla, niekam nepsakysit! Nes tai dar slaptas kol kas dalykas!

—Gerai, gerai nepsakysiu, — prižada Bričkus arba Kriuokla.

Ir Trinkus pradeda pasakot.

Ir visa to anekdotu esme tame, kad vienas ištikimas vyras turi vieną neištikimą žmoną. Iš to išeina baisiai daug visokių juokingų ir įdomių situacijų. Ir ypač juokingiausia tai, kad tas ištikimas vyras yra visiškai pusasilis ir nieko nesupranta.

Kvatoja Trinkus, kvatoja ir Bričkus.

—Ir kas gi tai tokie? — smalsiai klausia Bričkus.

—Oi, negaliu pasakyt! — spiriasi Trinkus. — O jį, ponas Kriuokla, kam nors pasakysit?

—Dievaži, — siekia Bričkus. — Nė vienai dūšiai nepsakysiu! Tai kas gi?

—Nagi šitas Bričkus su savo žmona! — paslaptingai praneša pagaliau Trinkus.

—Bričkus?! Koks tai Bričkus ir su kokia žmona?! — staiga nustoja Bričkus juoktis.

—Nagi šitas... Juozas... Banko valdininkas...

—Bet kaip tai gali būti, juk aš dar ači savaiti kaip vedęs! — šaukia išsigandusiu balsu Bričkus.

—Ach, Dieve! — staiga susisgrimba Trinkus. — Juk gi tai... Ach, Viešpatie! Juk jūs ir esate tas Bričkus!... Ach, na ir kaip aš apsirikau, jus už kitą palaikydamas!... — o pats, tą sakydamas, vos netruksta iš juoko, ir džiaugiasi, kad tokį juokingą anekdotą sugalvojo.

O Bričkus laiko abiem rankom galvą ir beprasmiškai žiūri į akmenį šalia šaligatvio, nors ant to akmens nieko įdomaus nesimato, tik visai tai, kad jis baltas, nudažytas kalkēm.

—Jūs nenusiminkit, neišsigąskit... — pradeda raminti jį Trinkus. — Daug negalvokit apie tai. Juk galimas daiktas, kad tai netiesa. Maža ką žmonės šneka! O pagaliaus, ne tiek jau daug kas apie tai pasakojo.. Aš maniau, kad čia netiesa!...

Bet Bričkus nebeklauso tolimesnių jo išvadzių, o artimiausiu keliu, per Kęstučio gatvę, dumian amo.

Taip... Šitas juokingas anekdotas štai kuo baigėsi: tą patį vakarą, į tą pačią lignoninę kur gulėjo jau Pupa, tas pats greitosios pagalbos automobilis atvežė jumoro auką, — Bričkaus žmoną. Nes Bričkus padūmęs namo ir dargi, radęs virtuvėj kiemsargį, kurs atėjo gaut arbatpinigių už malkų priskaldymą, — visiškai įsitikino žmonos neištikimybe.

—Visas miestas apie tai jau kalba, tik aš, kvailas, aklas buvau, nemačiau! — rėkė jis su pabalusiom akim.

Žmonai po dviejų savaičių šeimininio gyvenimo persiskirt ir vėl būt viengunę — ne pirmos rūšies malonumas. Ir todėl Bričkienė nutarė verčiau išgerti acto esencijos ir numirti.

Bet kadangi ji pati prieš tai buvo tą acto esenciją virtuviškais sumetimais praskiedusi vandeniu, — tai šita acto esencija jos į kitą pasaulį nenuvarė.

Tada ji išgėrė buteliuką žalio rašalo. Bet ir tai nedaug tegelbėjo. Po to ji ėmė gerti ir ryti viską, ką ji rado nuodingo.

Ji suvalgė cheminį paišiuką, tepalą, kuriuo vyras ūsus patepa, išgėrė didelį bliūdą šilto vandens, kur tik buvo išskalbti baltiniai, suvalgė saują naftalino.

Pats vyras iššaukė raudono kryžiaus automobilį, nes jam pagaliau pasidarė baisu, kad ji gali suvalkyti įvairius jo daiktus, baldus, indus, ir tada žmonos mirtis jam per brangiai kaštuos.

Jis ir pats, drauge su savo neištikima žmona, nuvažiavo lignoninėn.

Kitą dieną ji jau buvo sveika ir keliavo namo, įsikibusi savo ištikimo vyro rankos. Man rodos, kad jie nebesiskyrė, nes paaiškėjo, kad anekdotas ir buvęs tik anekdotu.

Taigi, nors Trinkus savo jumoru šitos aukos ir nepaguldė visiškai į grabą, bet vis delto, galima sakyti, ji jau su viena koja ten buvo.

Baisiai didelė galybė jumoras...

Įsiraizduok sau, kaip būtų, linksma gyvent, jei daugiau būtų tokių juokistų!

—“L. A.”

L. V. Centro Dvasios Vadas Kun. Pr. Vaitukaitis

IŠ MANO SAKYKLOS

PAREIŠKIMAS L. V. KUOPŲ VALDYBOMS.

Velykinės išpažinties laikas pasibaigia gegužio mėn. 30 dieną. Taigi kuopų valdybos turi pareigą sužinoti, ar visi nariai bei narės yra išpildę tą metinę katalikystės priedermę. To reikalauja Lietuvos Vyčių organizacijos įstatai, kad nariai bei narės būtų praktikuojanti katalikai.

Taipgi kuopų valdybos yra prašomos suteikti Centro dvasios vadui teisingas informacijas kaslink narių atlikimo metinės priedermės, kad dvasios vadas galėtų išduoti ateinančiame Lietuvos Vyčių Seime tinkamą raportą.

Nėra reikalo visų narių vardus siųsti, tai daug be reikalingo darbo. Užtenka paminėti kuopos vardą, pažymint, kad nariai atliko savo priedermę, o jei kurie neatliko, tai parašyti jų vardus. Jei rastūsi narių neįistikimų tame dalyke reikia kreipti domės, kad būtų surasta priežastys kodėl? Ir nėsant ganėtinu pasiteisinimo, pasielgti pagal organizacijos įstatus.

Visi pranešimai privalo turėti kuopų dvasios vadų parašus.

KUN. PR. VAITUKAITIS,

Liet. Vyčių Centro Dvasios Vadas,
4400 So. Fairfield Ave., Chicago.

ĮDOMUS DALYKAS CHINŲ ŠALYJE.

Jo Ekscelencija Vyskupas Evaristas Chang, Apaštalinis vikaras Tsininge, šiaurinėj Chinijoje išaiškino Katalikų Bažnyčios mokslą susirinkusiai 5000 pagonų grupei mieste Tchangkaol. Šio miesto gyventojų viso yra 7000 žmonių ir tie žmonės reikalavo per savo vadus kreipiusiuosius prie vyskupo, kad juos visus priimtų katalikų bažnyčion. Su vyskupu ten buvo du katalikų kunigu ir 40 narių Katalikų Akcijos. Kad suteikus ganėtinu išlavavimo prie priėmimo krikšto tų žmonių tapo įsteigta 4 katekizmo mokyklos, kuriose mokytojauja vienas kunigas ir keturi pasauliečiai mokytojai (katalikai.)

Viršui minėtas vyskupas yra chinetis ir pirmą kartą atsilankęs tame mieste prabilo į susirinkusią pagonų minią. Toks įvykis tikrai primena pirmųjų apaštalu darbo eigos pasekmes Kristaus įsteigtoje bažnyčioje.

Šioji žinia yra tikra pasiekusi mane laišku.

YOUNG GUYNER

One day a peasant farmer of Savoy France received a letter from the Government. His younger son had fallen on the field of honor, the second to die in the war. Looking at his poor wife he said: "God found them ready", and nothing more.

The name of Guynemer is already one of the heroic names of France along with Roland, St. Louis, du Gueschin, Jeanne d'Arc. Yet in 1914 he was a college boy of eighteen years, and tried to get into the army and failed, because he had consumption; two years later he was in the news despatches almost every week, had decorations from half the countries in the world, was the most famous aviator in Europe. And yet, when the end came to him, too "God found him ready."

Trail and delectate, with dark eyes, say those who knew him, his soul seemed, fairly to shine out of them. And well it might. Regularly without fail he arrived on leave in Paris and went to confession and to Communion in quiet parish church. What a thrill it was when they heard that the great Guynemer was a catholic! They say that he had every virtue; he was humble, self-sacrificing, considerate a powerful inspiration to all the men who daily risked their lives for Frances in the air. He was a young knight, who shined in the warlounds to brighten the eyes and thrill the soul of every man who was fighting against the enemy for the right. After his last confession he told the father that he felt it was his last, and that he would return no more. Yet with a stout heart he fared forth to meet whatever God had ready for him, and "God found him ready."

Kun. Pr. Vaitukaitis.

KĄ MĖGO MŪŠŲ PROTĖVIAI?

Vengrijoj, netoli miesto Gran, nesenai atkasta sodyba, kurioj mokslininkų nuomone, žmonės gyveno ledų gadyneje, prieš 40,000 metų. Jau prieš karą toj vietoj buvo atkasti priešistoriniai žmonių urvai, bet kilus karui tyrinėjimai turėjo būti nutraukti.

Dabar kasinėjimai tęsiami toliau. Jau atkasta 10 urvų, kurie jungiasi tarp savęs. Urvuose rasta meškų išnykusių lapių ir paukščių griaučių, iš kurių matosi, kad tie gyvuliai gyveno Europoj ledų gadyneje. Beveik visi tų gyvulių kaulai buvo perskelti išilgai. Iš to mokslininkai spėja, kad tų laikų žmonės labai mėgo kaulų smegenis. Be to, rasta įvairių įrankių ir padarų, išpiaustytų iš kaulo.

Kaip pranešama, tokių dalykų iš ledų gadynės Europoj iki šiol dar niekur nebuvo rasta.

— "M. R."

VERTINGOS IŠKASENOS PALESTINOJ.

Kaip jau buvo pranešta, mokslininkai darydami archeologinius tyrinėjimus Palestinoj, atkasė senovišką miestą — Jerichoną. Paskutiniu laiku, atliekant tolimesnius kasinėjimus, Jerichono griuvėsiuose, rasta daug senoviškų karstų. Viename karste rasta apie 200 vazų ir kitokių indų, paeinančių iš bronzos gadynės apie 1,000 metų prieš Kristaus gimimą. Sąryšy su tuo, į Palestiną išvyko žymūs mokslininkai archeologai.

BIBLIJA — LABIAUSIA IŠSIPLATINUSI KNYGA.

Labiausiai išsiplatinusi pasauly knyga yra biblija. Jau pernai buvo priskaitoma 630 biblijos vertimų. Nuo pernai iki šių metų pradžios biblija buvo išversta dar į 12 kalbų. Biblija yra išversta ir į tokias kalbas bei tarmes, kurios kultūringam žmogui visai nežinomos.

— "M. R."

IŠ VYČIŲ GYVENIMO

ATMAINOS CENTRE.

Centro Valdybos posėdy, įvykusiame balandžio mėn. 14 d. buvo vienbalsiai nutarta prašalinti dabartinį Centro Valdybos Raštininką V. Remotį, nes neatliko ir nesistengė priderančiai atlikti savo pareigų. Naujas Lietuvos Vyčių Centro Raštininkas yra Kazys V. Baltaramaitis.

Taipogi pranešame, kad I. Laucaitė atsisakė nuo išdininkės pareigų, nes vyksta į Lietuvą su savo motinėle. Ateity išdininko pareigas eis kun. M. Urbanavičius.

PRANEŠIMAI.

Kaip jau visi žinote, Vyčių automobilio išlaimėjimas dar nėra galutinai baigtas. Centro Valdyba norėdama šį dalyką sutvarkyti prašo visų Vyčių bei kuopų, kad sugrąžintų neišparduotus bilietus (trūksta apie 3000) arba pinigų.

* * *

Visi Vyčiai, kurie negauna "Vyties" reguliariai, bet yra pilnai užsimokėję yra prašomi, pasiųsti Centro raštininkui, savo vardą ir pavardę, kuopos vardą, ir iki kol užsimokėjęs. Atminkite, kad administracija niekam "Vyties" veltui nesiuntinės. Taipgi, jei norite gauti "Vyti" laiku, prisiųskit savo nario mokesčius iš anksto.

* * *

Devynioliktasis Lietuvos Vyčių Seimas įvyks Brooklyn, N. Y. rugpiūčio — August 17, 18, 19 dienomis. Visos kuopos yra prašomos rimtai susirūpinti tuo ateinančiu įvykiu ir išrinkti gerus ir išmintingus atstovus. Turėkite omeny, kad mes turime daug svarbių reikalų, kuriuos galėsime gerai išrišti tik prisirengę iš anksto.

Kazys V. Baltaramaitis,
Raštininkas.

K. of L'S. MOTHER'S DAY PROGRAM AT AUDITORIUM.

There will be dancing, plenty of dancing, to the music of one of the finest orchestras in town, who will commence their melodious work at Lithuanian Auditorium at 8:30 P. M. and will entertain the guests until midnight for a mere fifty cents. But before the dance, there will be a program with which few can compare.

Promptly at six o'clock, Peter Petraitis, a guest from Philadelphia, will sing. And how he sings! Concerts are often quite boring to us, but when this young man sings, we always want more encores. Mr. Petraitis knows his voice and knows his songs. He has studied at the internationally famous Curtis Institution of Music in Philadelphia and is a late artist of that successful operetta that was down at our own Great Northern for a couple months, "Music in May". It is with this theatrical company that he toured many cities, including Boston, New York, Philadelphia, Cleveland, Detroit, Washington, Cleveland and Pittsburgh. He is a singer and an actor, and with his pleasant personality added

to his talent, we are assured of an interesting performance.

But that is not all. A group of K. of L. members from 18th Street, Brighton Park, and Marquette, under the name of "Rūtos Rėtelis" is staging that hilariously funny, modern, comedy, "Moterims Neišsimeluosi". Here is a play you will roar with laughter at every attempt of the old man, Joseph Bulevičius, trying to keep his date with a pretty actress. But the dutiful and observant wife, just like Mrs. Jiggs, who in this case will be Anne Klebonas, frustrates his plans. If you will only see what a wilting affect just one commanding glance by this woman produces upon the husband, you will say that your evening was well spent. The son-in-law, Paul Šaltimeras, offers the old man some keen competition and his little love scene with the actress, Alice Edmond, is quite intriguing, to say the least. The wife, portrayed by Helen Troy, senses his infidelity and organizes the womenfolk for some unkind, though just, revenge. And then comes in Joseph Giedraitis, and you can imagine how Jewish he goes, in the role of Theatralic Director. So you see that here is assembled a cast par excellence, as far as young casts go. They are supported by others such as John Josephitis, Barbara Lindzius, Mr. Skammer, and Charlie Pikiel.

But we always want to remember that we want to wear away a little shoe leather to the most pleasant music right after that. So the concert will be short and the comedy will be short, for the committee of arrangements is composed of all young people and is very impatient with long programs. Consequently, the program is very short, but very good, and well worth your while to attend with the rest of the happy crowd on that jolly, May 10th evening. Then comes the dance!

— A Dancer.

MARQUETTE COUNCIL 112 NEWS.

The big day is drawing near! The great celebration Sunday evening, May 10th, at 7:00 P. M. when Marquette Manor Knights and fair Ladies will show the real spirit of the K of L with a great Banquet and Dance at the spacious and beautiful Nativity B. V. M. Auditorium, 68th and Washtenaw Ave., Chicago, Ill.

The banquet will begin at 7:00 P. M. sharp, during which no speeches will be uttered by "no kind of most prominent" or otherwise important personages. A short and pleasant program will help the guests better to digest the many varieties of dishes, that will be served, including that famous and antocratic dish of "Kilbasos ir Kopūstai". This banquet is sponsored as a real celebration for the successful revival of our chapter during this post membership drive, when our Council grew from a few members to the near century mark.

All councils are invited to attend and help us celebrate. You won't be disappointed because this promises to be one of the biggest and best affairs for a long time. The best part is that you will not go home early, because a real honest to goodness dance will

follow the banquet, beginning immediately at 8:30. The amazing low prices of 75 cents will cover all charges (wardrobe, etc.) Those coming a little late (for Dance only) will be admitted at a reduced price Maybe, (59 cents).

A real good orchestra will be helping out a lot to make things pleasant. If any K of L member should happen to miss this affair don't blame your Base-ball team for losing the opening game of the K of L league but come out and celebrate, win or lose. Napkins will be allowed to be used for the purpose of wiping away tears of the losing teams fans (if our boys don't use them all up after the So. Chicago team get through with them. Play safe and come early). See you all there. Remember not to eat all day, and you'll save enough to pay your admission fee and still have enough for carefare. Who said this is not a FREE Country?

— "One of the Four Hundred."

CHICAGO, ILL.

Council 36.

Our council has started a series of debates which have proved exceedingly popular with the members. A formal challenge is hereby issued to any council wishing to draw Brighton Park as an opponent. An informal tussle was attempted with North Side, a short time ago. The results of the proceedings fared neutrally. The contest being termed merely a workout.

The girls basketball team staged a Minstrel Show, Tuesday, March 24th. The affair was successfully staged through the untiring efforts of Father Valančius and Estelle Ališauskas; the girls should be entirely grateful to them.

Through the initiative of Father Valančius, who selected some K of L members and a few others for a play entitled "Potash and Perlmutter", the council showed its appreciation to the Sisters of St. Casimir, by successfully staging the act, and bringing heaps of glory to the council for its genuine success. This is not a bold assertion but a veritable fact that — the efforts submitted by Father Val (as he is popularly called) in every cause and endeavor, have left nothing but a profound and generous appreciation by the entire council, for his magnanimous efforts in our especial welfare.

Baseball has come to the fore, — and prospects for a highly successful season look — promising. With a wealth of material the Brighton "Nine" seem at last destined for the leaguet title.

Our secretary, H. Stankus is contemplating a trip to Lithuania this Spring. We wish you much luck, Helen, but we hope you'll be back with us soon.

Sometimes we wonder how C. Šeputis feels when cruising about in his new Nash. Is it all paid for, Charley?

Doesn't it irk you to notice how reticent B. Lindzius is at times? Why the secretive atmosphere, Barbara, is it really beginning to get serious?

That remark is mutual, Anthony oh boy. Also its great to be a regular fellow like Father "Val", but still its difficult to anticipate when Father is kidding. Your correspondent has his spasmodic moments, but to go into them in detail, would be rather harsh words.

Wonder what F. Norbut is mooning about these spring days, maybe its love.

Tillie Mazeika was last seen still carrying that bottle of Ginger Ale around! Peculiar how some people get thirsty so often! Still Tillie, is one of the finest sports among the rare elite.

Some people have a tendency for being abstractly unknown to all is M. Stankus, A. Gužaitė and A. Gubista.

P. Šeputis was last seen, driving toward the vicinity of Roseland. We wonder if its still fair play there, Pete?

— "Moina"

KASTAS ZAROMSKIS,
Liet. Vyčių 36-tos kp. Narys.

Mažai yra tokių asmenų Vyčių organizacijoj, kaip kad K. Zaromskis. Šis asmuo nenuilstančiai dirba Vyčiams ir niekuomet nepailsta.

Būdamas mūsų kuopos kasieriumi, jis sutvarko visus finansinius reikalus taip, kaip geriausias bankierius. Pats išdas yra labai tvarkingas. Be to Kastas yra didelis meno mėgėjas, ir nuolat mes matome jį užimant svarbias roles ir dar net režisuojant. Lietuvos Vyčių 36-tos kuopos nariai laiko tai už didelę garbę, kad jų tarpe randasi toks asmuo, ir bent keliais viešais žodeliais nori jam savo pagarbą išreikšti. Taigi yra rengiamas ir mažas vakarėlis tam tikslui. Linkime Tams-tai, Kastas Zaromski, ilgiausių metų ir Dievo malonės, ir prašome ir ateityje darbuotis su mumis.

— Aš.

INDIANA HARBOR, IND.

55-ta Kuopa.

Balandžio mėn. 15-tą dieną, 55-tos kuopos Vyčiai turėjo specialj susirinkimą, kuriame buvo išduoti raportai nuo praecito šokio ir Bunco Party.

Po susirinkimo, mergaitės basketballininkės pagerbimui savo tymo, iškėlė savo kuopai baliuką. Buvo pakviestas E. Hendricks, kuris pajvairino balių, padainuodamas kelias daineles, pritariant ukelele ir pasakydamas kelias juokingas pasakėles.

Mergaitės pavaišino visus labai skaniais valgiais ir gėrimais. Po valgių, visų gerbiamas dvasios vadas Bičkauskas pasakė kelis žodžius išreikšdamas savo mintį apie vyčių oragnizaciją ir sportą ir linkėjo mūsų

basketbolininkēm geriausio pasisekimo ateinančiam basketbol sezonui, prižadėdamas duoti po dėžę saldinių už kiekvieną išlošimą. Mūsų mergaitės labai mėgsta saldinius, todėl pasiryžo kuogeriausiai lošti, kad gautų daugiau saldinių ir gal užimti čempionatą. Buvo išreikštos mintys paeiliui visų susirinkusiųjų, kurie linkėjo basketbolininkėms geriausio pasisekimo ir daugiau energijos, taipgi pagirdami už jų smarkumą praėjusioje sezono.

Kun. Bičkauskas išdalino visom basketbolininkėms po ženklelį atvaizduojantį basketballę. P-lė Kuchinskaitė, ty mo vardu įteikė coach Lukas dovana pagerbimui už jo pasidarbavimą ir savo ty mo išmikinimą. P-nas Lukas padėkojo visoms basketbolininkėms už jų gražią dovaną ir išdavė raportą. Pasirodė, kad p-lė Stasė Budvaitaitė, K. Laucaitė ir M. Gudeliauskaitė padarė daugiausia points, visi susirinkusieji pagerbė jas delnų plojimu.

Baliukas baigėsi dainomis.

— Stepukas.

KENOSHA, WIS.

38 Kuopa.

Žiemai prabėgus mūsų kuopa laikė pirmą svarbų susirinkimą šį pavasarį. Dalyvavo narių didžiuma, kartu su keliais naujais nariais.

Kuopos raštininkas perskaitė gautą "Vyties" redaktoriaus laiškutį, kuriame aiškiai pažymėta, kad mūsų visi reikalai bus aprūpinti ir "Vytis" bus atsiunčiamas reguliariai. Nariai tą laišką vienbalsiai užgyrė ir dabar laukia tų dalykų išpildymo.

Be daugelio sumanymų ir gražių nutarimų buvo nutarta, kad mūsų kuopos nariai pasilinksminčių po mūsų susirinkimų.

Mūsų kuopos nariai labai apsidžiaugė sporto direktoriaus raportu kas link Sheboygano Basketball Tournament. Kenoshiečiai labai puikiai pasirodė, bet laurai atiteko Sheboyganui. Na, palaukit, kitą metą, mes jums nepasiduosim — būsim gudresni.

Balandžio mėn. 26 d. mūsų kuopa stato scenoje 3 veiksmų komediją "Nervai". Visi artistai ir artistės jau senai iš kailio neriasi, kad tik geriau išmokytų savo roles ir labiau patenkintų publiką. Visas pelnas šio vakaro yra skiriamas parapijos naudai. Taigi visi esate prašomi atsilankyti. Nepamirškite, Tamstos turėsite progos išbandyti savo nervus ir sulyginti su "Nervais."

— Pavasaris.

HARTFORD CONN.

Council 90

The annual Minstrel held Sunday April 12, 1931, was a success. The club owes thanks to the committee in charge for their untiring efforts in its behalf. but the lions' share should go to Father Gradick who interested himself in our cause and brought the members down to real cases. If he had not done this, there is no telling how we would have made out. Father Gradick is our new assistant pastor. He replaces Father Smultis who was transferred to Waterbury. While we were sorry to see Father Smultis leave us, we were glad that we had the good fortune to get such a capable

successor. With Rev. Father Ambot as pastor and Father Gradick as his assistant, we can justly boast as having one of the best combinations of pastors in this section.

The next important event on the program is our annual banquet which is to be held in the near future. Remember, this is our banquet and we have two city champs to fete. Both fellows and girls. How can we stay away?

It was only a short time ago that our bowling teams journeyed to Waterbury for matches. They returned much the worse for the encounter. The mens' team losing three games and the girls losing two out of three. Oh well, we've still get another chance to beat them. They come to Hartford soon to play a return match. However, Waterbury played the perfect host and a real good time was enjoyed by everybody after the matches. Because of the state convention being held in Waterbury the same day, there was quite a congregation present.

Saturday, April 11, our now famed girls team traveled to Norwalk, Conn to play the C. and K. girls, claimants of the worlds' pro title, in the third and deciding game of the series for the state title. They lost, but it was a real struggle. In the van by twelve points at the end of the first half, our scrappy girls came back in the third quarter to cut the lead to 3 points. In the fourth quarter they tied the score and took a two point lead. However the Crofut and Knapps uncorked a couple of long shots that beat them. The final score was C and K 32, K of L girls 30. Those who missed this game missed something.

REMARKS:

It was indeed gratifying to read in the Norwalk papers the praise our girls received for their high standard of sportmanship throughout the series. It proves that our girls are good losers as well as good winners. Though of course we prefer being good winners.

I do not believe that there are very many clubs in the country who have managed to win both the mens' and girls' basketball championship in a city the size of Hartford. That is our proud record. The girls took the city championship from the famed Aetna Life Girls, while our boys retained their title by defeating the K of C team three out of five games.

Our men had quite an uphill struggle to win. They lost the first game by quite a large margin, won the second by two points, lost the third by seven points, won the fourth by two points and came into their own in the last game by fourteen points. They certainly deserved to win.

Hank Arburr, one our latest members seems to be quite a player. His passing and shooting is uncanny, but his greatest asset is his great speed. On top of that he is a quiet, unassuming fellow. Hank certainly played a great part in the city series.

Stan Shimkus, the astute manager, was ready to answer the call at any minute. A minute man, what?.

In mentioning the series, we cannot overlook Shorty Malin. Hight scorer in each of the last two games, he outplayed a man recognized as the best player throughout the state, namely Wardy Waterman. Great work Shorty.

However, if the truth is to be stated, it was the great team work of the K of L that won. Earl Bennett, Charles Shimkus, Red Mazotas, Eddie Shages,

Bill Shages all contributed largely to the success of the team.

In passing out bouquets, Marty Krist, Nell Strauss, Alice Roman, Helen Shimkus, Anna Puzgles, Olga Roman, Agnes Shimkus and Sophia Vagail, the personnel of the girls' team certainly must be lauded for their marvelous work throughout the season.

Red Mazotas shot the last basket of the city series.

KLUBNOX:

Dame Rumor gently whispers that the Shimkus duo, Helen and Agnes were in bed Friday night April 10th at nine o'clock. Woe is me. Will the wonders of this world ever cease.

Victor Labeskis makes an ideal type for a politician.

Stan. Ostrichs' wise cracks certainly are the cause of many explosions lately.

Stan. Shimkus goes merrily about his way of proving to people how they can be worth more dead than alive.

The only thing Nell Strauss' "Sylvester" stops for is gas. She was recently heard to remark while passing a traffic officer on the outside, "Shall I pass you on the inside?!

After our last meeting a member advised me to refrain from using common sense at the meetings. Oh well, common sense is really only fashioned anyway, isn't it. Even if everyone doesn't use it. — K. S.

BROOKLYN, N. Y.

41-ma Kuopa.

Š. m. Kovo mėn. 20 d. Apriškimio Panelės šv. salėje J. B. Laučka turėjo paskaitą apie spaudą ir apie katalikų veikimą, ypač jaunimą Lietuvoje.

Nors šiaip lietuvių visuomenė ir neatsilankė į šią paskaitą skaitlingai, bet vyčiai pasirodė labai gražiai, atsilankydami kone visa kuopa.

Kun. C. E. Paulonio perstatytas kalbėtojas pirmoje savo prakalbos dalyje nušvietė spaudos svarbą, visuomenės gyvenime. Ir todėl jis ragino, kad visi katalikai lietuviai stengtųsi nors vieną katalikišką laikraštį turėti savo namuose. Kalbėtojas ypatingai ragino jaunimą skaityti lietuviškus laikraščius ir tokiu būdu palaikyti lietuvišką spaudą.

Antroje dalyje savo kalbos J. B. Laučka kalbėjo apie dabartinės valdžios Lietuvoje daromus persekiojimus, ypač ateitininkų ir pavasarininkų tarpe.

Pasibaigus prakalboms, svečias buvo nuvestas į 41-mos kuopos Vyčių kambarius ir supažindintas su vyčiais bei vytėmis.

Gaila, kad 41-mai kuopai nebuvo duota žinios kiek anksčiau apie svečia atsilankymą, tai vyčiai būtų pasi-stengę svečią pasitikti ir pavaišinti daug geriau.

— A. J. M.

KUN. J. ALEKSIUNO VARDUVIŲ VAKARIENĖ.

Jau nuo seniai Vyčių 41-ma kuopa rengėsi kokiū nors būdu pagerbti vyčių geriausių rėmėjų ir darbuotojų, 41-mos kuopos ir apskrities dvasios vadą ir kuopos sporto vedėją kun. Juozą Aleksiuoną.

Tam įvykdinti 41-ma kuopa nutarė po draug su Šv. Rožančiaus draugija surengti jam didelę varduvių pagerbimui vakarienę. Negalėdami tai padaryti jo vardo dienoje, surengė pirmadienį, kovo mėn. 23 d.

Gi vakarienė pasisekė labai gerai. Nors salė yra ir užtektinai didelė paprastiesiems parengimams, bet šį kartą žmonių prisirinko tiek, kad daug negavę vietos turėjo grįžti namo.

Dalyvavo ivsi apylinkės klebonai ir kiti kunigai ir taipogi daug kitų lietuvių visuomenės darbuotojų.

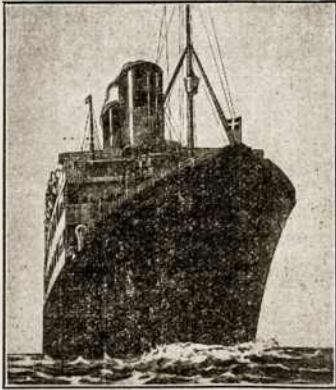
Linkėjimus reiškė: vietos klebonas kun. C. Paulonis, kun. Milukas, kun. Šeštokas, kun. Simonaitis, adv. Jurevičius, kun. Remeika, kun. Pakalnis, kun. Balkūnas, p. Korbetas, A. Z. Visminas, O. Stagniunienė, A. Eimutis, A. Valantiejus, A. J. Mažeika, p. Radzevičius ir kt. Baigiant linkėjimus kalbėjo vakaro vedėjas kun. P. Lekešius, kuris irgi yra 41-mos kuopos narys, jis kaip ir visi reiškė kun. Juozui geriausio pasisekimo savo darbuose.

Vakarienės laiku kun. J. Aleksiuonas buvo sveikinamas telegrama nuo New York'o ir New Jersey Ap-skrities Vyčių.

Po to kalbėjo kun. Juozas. Savo kalboje jis pareiškė, kad arčiausia jo širdies yra Lietuvos Vyčių 41-mos kuopos jaunimas ir abelnai Lietuvos Vyčiai, kuriems jis dirbsias kiek tik išgalėsias.

Toliau dėkojo šv. Rožančiaus draugijai ir visiems kitiems už jo pagerbimui surengtą vakarienę ir joje dalyvavimą.

— A. J. M.

S. S. "FREDERIK VIII"

ATLANKYKIME LIETUVA

Remkime Savo
Uostą — Klaipėdą

Kam baladotis po svetimus kraštus, kuomet del
lietuvių yra palaikomas nuolatinis susisiekinimas
New York — Kopenhaga — Klaipėda.

Linksmiausia Vyčių Ekskursija
TIESIOG Į KLAIPĖDĄ
Birželio 6-June "HELLIG OLAV"

Amerikos Lietuvių Jaunuolių Ekskursijas
— Rengia —

Amerikos Lietuvių Ekonominis Centras
Liepos 3-July "FREDERIK VIII"
Liepos 25-July "UNITED STATES"

Visos pastangos bus pašvęstos padaryt tą kelionę atmintina ir pilna
įvairumų ir malonumų del tų kurie dalyvaus ekskursijoje.

Lietuvos Paštų Valdybos Kontragento Paštui Vežioti
SCANDINAVIAN-AMERICAN LINE

27 Whitehall Street, New York City
248 Washington St., Boston, Mass. 130 La Salle St., Chicago, Ill.
969 St. Antoine Street, Montreal, Que., Canada.

KAIP NAUJOKAS SARGYBĄ EJO.

Joną priėmė į kariuomenę. Mėnesį paskui vieną vakarą Jonas išėjo į sargybą. Saugojo patrankas.

Naktis tamsi, baugu; netoli matyti žiburys. Jonas nutarė eiti pasišildyti. Patranka ne višta, niekas nepavogs. Ateina sargybinis Jono pakeisti. Bet Jono nė garo.

Rytą vadas Joną klausia: "Kaip tu išdrįsai palikti patrankas ant lauko?"

— Ponas vade, jei vienas būtų atėjęs, patrankos būtų nepanešęs, jei daug būtų atėję, ką aš jiems būčiau padaręs."

LAIMINGAS NUMERIS.

Palaimintasis Bosko buvo pagarsėjęs pranašingais sapnais. Vienas didelis loterijų mėgėjas atėjo jo klausiti, kurs numeris laimingiausias.

"1057" — atsakė Bosko. Mėgėjas tuoj spruko pro duris laimingą numerį nusipirkti. Bosko vos sučiupo jį už skverno:

"Matai, Tamsta aš turiu pasakyti del ko tas numeris laimingas. 10 reiškia 10 Dievo įsakymų, 5 — Bažnyčios įsakymai, 7 Sakramentai. Laikydami šiuo numeriu — įsakymų, daugybė žmonių tapo laimingais".

Tiksliai pasakė.

Gydytojas klausia ligonio:

— Pasakyk man Tamsta kurioje vietoje pajutai patį didžiausią skaudėjimą?

— Didžiausią skaudėjimą pajutau turgavietėje bestovėdamas arti Maušiuo karčiamos.

Lenkų vaišingumas.

Varšuvietis Goleckis nuėjo pas savo brolienę, tikėdamas skaniai papieštausią. Sėdi jis vieną valandą, antrą ir trečią, bet brolienė pietų neduoda.

Nebeiškęsdamas ponas Goleckis klausia brolienės sūnelio:

— Pasakyk, Broniuk, kada jūs pietausite?

— Mamytė sakė, kad duos pietų tuojau, kaip tik dėdė išeis.

— Apuokas.

ICKUS: Na Mauške, girdėjau, kad tu nusipirkai karvę.

MAUŠKE: O taip, nusipirkau per pusę su savo broliu, bet negerai paradiau.

ICKUS: Kaip negerai?

MAUSKE: Matai, mano brolis sau pasiėmė pasturgalį, o man davė pirmgalį. Jis sau pieną geria, o aš turiu karvę maitinti. Bet aš jam ir užtaisiau.

ICKUS: O ką tu jam užtaisiai?

MAUŠKĖ: Aš papioviau savo pirmgalį, tai jo pasturgalis pastipo.

6 METŲ VAIKAS 34 DIENAS NEVALGĖS, O GYVAS.

Iš Rio de Janeiro laikraščiai pranešė, apie vieną nelaimingąjį vaiką.

Iš Mañaus miestelio, Vacuim upe valtelėmis plaukė į Cadedą 4 žmonės. Jų tarpe buvo tėvas su 6 metų sūnumi. Išten kiti grįžo į namus ta pat upe valtelėmis. Tėvas su sūnumi užtruko kiek ilgiau ir teko ten pernaktoti. Kitą dieną tėvas su sūnumi savo valtelėje skubėjo į namus. Beplaukiant privažiavo didelę sekumą. Vanduo taip nuslūgęs, kad toliau negalėjo plaukti. Iki namų buvo labai toli, kelios dešimtys kilometrų.

Ten bestovint, netikėtai apsirgo tėvas ir staiga mirė. Tarp didelių miškų, toli nuo gyvenamųjų vietų, nuo žmonių liko vienas, vidury upės mažas, pilnas išgąščio berniukas. Daug ir visaip galvojo mažasis, kaip išsigelbėti. Bet veltui, niekur nematė žmonių ir nesulaukė jokios pagalbos. Berniukas jau nesitikėjo išsigelbėti ir karžygiškai pasiryžęs laukė mirties.

Su savo tėvov lavonu taip išbuvo 35 dienas visiškai nevalgęs, tik kartais vandens šiek tiek atsigerdavęs.

Pirmieji jų draugai, kurie grįžo ankščiau, susirūpino nesulaukdami jiems pažįstamo tėvo ir vaiko. Leidosi tą pat upe į Cadedą miestelį jų ieškoti. Beplaukdami pastebėjo upėje valtelę. Priplaukę, pažino savo draugo lavoną ir iš bado nusilpusį berniuką.

Berniuko skurdus veidas nusišypsojo. Jis buvo parvežtas į namus pas motiną.

Sumanus žvejys.

Mažas Petrukas susirado kaž kur meškerę ir išėjo į paupį žvejoti. Eidamas pro šalį senukas pamato, kad vaikas gale meškerės prikabinęs obuolį.

— Vaikeli, kam tu pakabinai tą obuolį, — klausia nustebęs senis, — juk žuvys eina tik ant sliukų arba kirminų.

— Aš tai žinau, tėvuk, — atsako Petrukas, aš ir užkabinau visai sukirmijusį obuolį, kad iš karto daug žuvų pagaut.

* * *

— Tavo kostiumas puikiai pasiūtas! Gal pasakytum, kur gyvena tas siuvėjas, kuris tau jį pasiuvo?

— Galiu pasakyti, bet su sąlyga, kad tu jam nepasakysi, kur aš gyvenu.

* * *

TĖVAS (sūnui). Prieš karą čia veisės tik vienos veislės vilkai...

SŪNUS: (pertraukdamas, o dabar?)

TĖVAS: Dabar ir dvikojų atsiranda. Ana ve, Kuodžių kaime bankietus ant žėdno galvos surengia.

— A. Dd. — V.

Garsinkitės
"VYTYJ"

KARTU.

Panelė:

— Kai kas sako, kad aš turiu dvidešimt metų, o kiti sako, kad tik kokią penkioliką. O kiek tamsta pasakytum?

— Tur būt, neklysiu, jei sudėsit tuodu abudu skaičių kartu.

BIGGEST BARGAIN IN CHICAGO

Furniture used only 2 months. New style parlor set \$85.00, worth \$300.00. Oriental design 9x12 wilton rug \$20.00 American Oriental 9x12 rug \$35.00, worth \$150.00. Ten leg walnut dining room set \$65.00, worth \$200.00. Venitian design walnut bedroom set all complete for \$90.00, worth \$325.00. Pewter 3 candle lamp \$6.00, worth \$35.00. Powerful all electric radio \$50.00. Beautiful carved occasional table, pictures, Italian drapes, Lounge chair, coxwell, odd pieces. 8228 Maryland Ave., 1st Apartment, One Block East of Cottage Grove Avenue, Phone Stewart 1875.

When you think of installing first class plumbing
John Kleker Plumbing Co.

1707 West 47th Street

Phone Yards 5353

BRANCH OFFICE:

5330 Archer Avenue,

CHICAGO, ILL.

Telephone Lafayette 6531

Pasidaryk Barikadas Prieš SLOGAS

"Chicago, sausio 12, 1931. — Trinerio Kartusis Vynas yra mano mylimas žiemos vaistas. Nuo to laiko, kaip aš pradėjau jį vartoti, mane daugiau nekankina slogos. Mano sistema yra užgrudinta prieš tai B. Krivanek."

Jungtinių Valstijų Žmonių Sveikatos P tarnavimo skyrius raportuoja, jog 83 nuošimčiai žmonių šioj šaly turi slogas žiemos laiku. Kam laukt iki jus gausit slogą, kodėl neapsisaugot?

TRINERIO KARTUSIS VYNAS

subudavoja barikadas prieš slogas. Jis išvalo likučius iš žarnų, kepenų, pūslės ir skilvio, padidina veikimą tulžies, kuri sunaikina nuodus, kurie būna priežastim negero virškinimo, sutaiso sistema, ir sutvirtina pasipriešinimą prieš užsikrėtimą. Vaistinėse. DABAR DVIEJUOSE SAIZUOSE. Vertingas kuponas kiekvienam pakely.

Padek Savo Pinigus ant 6-to Nuošimčio

Už Pinigus Padėtus ant mūsų Augštų Pirmų Morgičių nuošimtis bus mokamas nuo dienos padėjimo

Jeigu jūs norite perkelti savo pinigus iš kitų bankų į šią banką atneškite savo bankinę knygutę pas mus, o mes jūsų pinigus perkelsime su nuošimčiais. Siųskite pinigus į Lietuvą per šią stiprią banką, nes mūsų kainos žemiausios.

KAPITALAS IR PERVIRŠIS \$400,000.00

SAUGIAUSIA VIETA JŪSŲ PINIGAMS.

METROPOLITAN STATE BANK

Po valdžios ir Clearing House Priežiūra

2201 West 22nd Kampas Leavitt Street

Phone Cicero 1260

Dr. A. J. Gussen

LIETUVIS DENTISTAS

Hours: 10 A. M. to 9 P. M.
Sundays by Appointment

1847 WEST 14th STREET
CICERO, ILL.

Tel. Canal 6174

Tel. Victory 4088

J. F. RADZIUS

Laidotuvėse patarnauja geriau ir pigiau
negu kitas todėl, kad priklausau prie
grabų išdirbystės.

668 WEST 18th STREET
Skyrius: 3238 SO. HALSTED STREET

Phone Canal 6222

DR. G. I. BLOŽIS

DENTIST

Hours: 9 to 12 A. M. and 1 to 9 P. M.
Sunday by appointment only

2201 W. 22nd & S. Leavitt Sts.
Res.: Tel. Hemlock 5949

W. J. STANKUNAS

FOTOGRAFAS

Vestuvių, Grupių
ir Šeimynų
Mūsų Speciališkumas.

3315 South
Halsted St.
Tel. Yards 1544

Res. Tel.
Beverly 2300

DR. S. BIEŽIS

PHYSICIAN and SURGEON

OFFICE: 2201 West 22nd Street

Cor. S. Leavitt St. Tel. Canal 6222
Residence: 6640 S. Maplewood Ave.,
Phone Republic 7868—By Appointment
Hours: 1-3, 7-8 P. M. Sun. 10-12 A. M.

Telefonas Yards 1128

Stanley P. Mažeika

GRABORIUS IR
BALZAMUOTOJAS

Moderniška Koplyčia Dovanai
3319 AUBURN AVENUE

Phone Hemlock 0367

JOHN PAKEL & CO.

GENERAL BUILDING CONTRACTOR
AND

REAL ESTATE

2621 WEST 71st STREET

Telephone Yards 3164

ASHLAND STUDIO

M. ZELGIEWICZ, Prop.

PHOTOGRAPHER

WEDDING AND FAMILY GROUPS OUR SPECIALTY
4852 SO. ASHLAND AVENUE

19-KĄ METŲ PATARNAVIMO APYLINKEI

Šioje prietelingoje vietoje atlikinėjant savo bankinį biznį jūs visada būsite užtikrinti, kad gausite išmanančią ir asmeninę domę. Viršinininkai ir darbininkai — daugelis, kurių kalba jūsų kalba ir jie mielai pagelbės jums jūsų reikaluose.

Čia yra saugi vieta atlikti savo bankinius reikalus, pasitikėtinas metai po metų. Ateik šiandien. Jūsų sąskaita bus mielai priimta ir įvestinta.

CENTRAL *Manufacturing* **BANK**
District

A TRUST COMPANY

1110 West 35th Street

A State Bank •••• A Clearing House Bank

VALSTIJINIS BANKAS

Telephone BOULEVARD 4600

BIRŽOS BANKAS